

Skolevæsen og dets Understøttelse fra Statens Side og Skolevæsenet i Kjøbstæderne og paa Landet, idet det jo er vitterligt, at Kjøbenhavns Mueffole ikke modtager en Skilling i Bidrag fra Staten, medens derimod Landet i betydeligt Omfang modtager et taadant Tilskud. Denne Betragtning har gjort sig gjældende paa andre Steder, og er ogsaa kommet til Orde i Landstinget under Skolelovens Behandling, men desuagtet tror jeg, at ærede Medlemmer vilde finde det rigtigt, at man ikke paa Finantsloven søger at indføre en forandret Ordning i disse Forhold, man have saa iøvrigt hvad Anskuelsen man vil om, hvorvidt det vilde være rigtig eller ikke, at Kjøbenhavn for Fremtiden fik Bidrag ogsaa fra Staten. — Det er, som sagt, disse Betragtninger, som jeg har fundet Anledning til at gjøre med Hensyn til Udvaldelsen af at optage Kjøbenhavns Lærere som nydende godt af de Tillæg, hvorom der her er Tale. — De Herrer maa undskylde, at jeg ikke kan lade være ogsaa at tale om et andet Kjøbenhavns Forhold, som uengetelig ikke har særdeles stor Betydning, men hvorved der dog efter min Mening begaas en Urigtighed; jeg sigter herved til det Forslag, der angaar en Udvidelse af Hof- og Stadsrettens Brevskriverkontorer. Indenrigsministeren har nu stillet et Forslag om, at der dertil skal bevilges 11,295 Kr. Jeg beklager, at den ærede Minister har indtaget denne Stilling i denne Sag. Ærede Medlemmer ville erindre, at det Forslag, der stod paa Finantslovsforlaget, gik ud paa her at bevilge en samlet Sum af lidt over 43,000 Kr. Dette Beløb fordelte sig saaledes, at 23,600 Kr. skulde anvendes til Udvidelse af Hof- og Stadsrettens Brevskriverkontorer og Kriminal- og Politiretten, altsaa paa et Omraade, som Staten har at sørge for. Jeg skal nu bemærke, at da der fra Statens Side kom Forslag til Kjøbenhavns Kommune om ifølge det mellem Staten og Kommunen bestaaende Sameieforhold med Hensyn til Raad- og Domhuset at udrede Halvdelen af dette Beløb, erklærede Kommunen sig villig hertil, men kun under Forudsætning af, at Staten da ogsaa tog sin Halvpart i den Udvidelse af Raad- og Domhuset, som krævedes i Kommunens Interesse, nemlig af 16,400 Kr., som skulde bruges til Opførelse af Lokaler til Bedste for Skattekontoret, Stadsfondstørens Kontor, som staar i Forbindelse med Skattekontoret, samt for Skoledirektionen. Foruden disse Poster i Indenrigsministerens oprindelige Forslag var der en tredje Post, nemlig 3,100 Kr. til Opførelse af en Latrinbygning i Raad- og Domhuset, som skulde være fælles, baade i Statens og Kommunens Interesse. Derved steg Summen til c. 43,000 Kr. Dette Forslag negtede Thinget ved 2den Behandling. Og nu undrer det mig, som sagt, at se Forlaget fremkomme fra den ærede Indenrigsminister i den reducerede Skikkelse, at han kun vil have Penge til nogle af de Lokaler, Staten har at sørge for, og vil have

Bevillingen saaledes, at Staten kun skal betale Halvparten og Kommunen yde sit Tilskud, uagtet man har ladet Forlaget om de Kommunen interesserede Lokaler falde, idet man har sagt: Vi skulle ganske vist have 23,000 Kr. til denne Bygning, men da vi maatte kunne stryge Lokalet til Kriminal- og Politiretten, som er i øverste Etage, stryge vi øverste Etage og behøve altsaa kun 17,590 Kr., og deraf skal Staten og Kommunen hver betale Halvdelen. Det er ikke at dele lige mellem de Hensyn, som her skulle iagttages. Naar man siger til Kommunen: I skulle betale Halvdelen af de Lokaler, som vi skulle anskaffe, saa maa man ogsaa finde sig i at betale Halvdelen af de Lokaler, Kommunen skal bruge. Sagen bliver saa meget vanskeligere, som den kommunale Bevilling netop er knyttet til den Betingelse, at de nævnte Kommunen interesserede Lokaler skaffes tilveie halvt ved Bidrag fra Staten, halvt ved Kommunens Bidrag. Vedtages det foreliggende Forslag, vil det, saa vidt jeg kan skjønne, være udsat for ikke at gaa igennem i Kommunalbestyrelsen, naar Sagen vender tilbage til den i den saaledes forandrede Skikkelse. Det er i alt Fald meget tvivlsomt. Jeg maa tillade mig endnu en Bemærkning om denne Sag. De Herrer have hørt, hvilke Lokaler Kommunen har erklæret sig interesseret i at skaffe tilveie, og hvortil den har begjæret Bidrag fra Statens Side. Det var navnlig Skattekontoret og Skoledirektionens Kontor. Nu maa jeg, da der stadig tales om et Misforhold, hvor efter Kommunen altid skulde nyde Fordele fra Statens Side, gjøre opmærksom paa, at Skattekontoret sørger for Statens Oppebørjel af alle de Indtægter, der fra Kjøbenhavn gaa ind i Statskassen. De Herrer maa mindes, at hvis ikke Udgiften dertil afholdtes af Kjøbenhavns Kommune, saa maatte de i Kjøbenhavn have en Amtstue, eller hvad jeg nu skal kalde det. Kommunen bærer Udgiften til Skattekontoret, uagtet det for en vis Del opkræver Indtægter, som Staten, naar dette Kontor ikke var til Stede, maatte være forpligtet til selv at opkræve, og til dette Lokales behørgige Udvidelse maa Staten da give den fornødne Sum. Det er ogsaa ganske mærkeligt, at, naar der er Tale om Tilveiebringelse af et Lokale for Skoledirektionen i Kjøbenhavn i Raad- og Domhuset, vil Staten unddrage sig for at give det lille Bidrag, hvorom der her er Spørgsmaal. Jeg veed vel, at med Hensyn til Pantekontoret har man paavist for Medlemmer af Thinget, at dets Lokale nu er i en mislig Tilstand, og at der derved er bragt en Overbevisning tilveie om, at en Udvidelse er fornøden. Det er maaske en Forsømmelse, at noget Eignende ikke er stet med Hensyn til Skoledirektionens Kontor og Skattekontoret, men jeg havde ikke anset det fornødent for at faae en Sag gennemført, der i og for sig var rigtig. Efter disse Bemærkninger, som det har haat nogen Betydning for mig at faae fremsatte, vil det fortaas, at jeg meget tvivler om,